

Manus – «Guds bilde»

Mann:

Hvis du hadde levd på Bibelens tid, ville det vært veldig sannsynlig at du levde under makten til en konge.

Dame:

Og mange av disse kongene hevdet at de var guder.

De kalte seg til og med Guds bilde.

Mann:

Som betyr at de kunne fortelle folk hva de skulle gjøre, befale at ting skulle bli laget.

Dame:

Ja, de kunne definere godt og ondt.

Og disse kongene lagde ofte statuer av seg selv, som på hebraisk ble kalt Tsélem, ofte oversatt som «avgud» eller «bilde».

Mann:

Men Israel så ikke på kongene sine som en gud.

Faktisk skulle de ikke engang lage bilder av Gud.

Dame:

Det er helt riktig.

Og det var helt unikt for deres samtid og kultur på den tida.

Dette kommer først og fremst av at Israel var overbevist om at du ikke kan redusere Skaperguden til én enkelt ting av alt han har skapt.

Men det er en grunn til.

Folk skal ikke lage bilder av Gud fordi Gud allerede har lagd bilder av seg selv.

Mann:

Når gjorde han det?

Dame:

Jo, la oss gå til den første siden i Bibelen.

Den første personen vi møter der er Gud.

Det er han som har makt over hele skapelsen.

Han snakker og skapelsen adlyder, og han definerer hva som er godt og ikke godt.

Med andre ord: han alene er konge.

Men så, helt overraskende som kronen på det kreative verket sitt, lager han mennesker som kronen på det kreative verket sitt, og han kaller dem, alle sammen, Guds bilde.

Mann:

Han gir alle mennesker makt til å råde?

Dame:

Akkurat, det er det han forklarer videre.

Han sier til menneskene at de skal legge jorda under seg og råde over den.

Så denne oppgaven som en gang var forbeholdt elite-konger blir her, i Bibelen, oppdraget til hvert enkelt menneske.

Det var en revolusjonerende påstand i sin tid, alle mennesker blir kalt til å råde over og delta i menneskehetens prosjekt.

Mann:

Så hva innebærer dette?

Altså, hvordan skal vi alle sammen råde?

Dame:

Bildet vi får i 1. Mosebok er av hagearbeid.

Mann:

Hagearbeid?

Dame:

Ja, hagearbeid.

De råder over jorda ved å dyrke den og utnytte alt det rå potensialet den har, og så lage noe mer og nytt ut av den.

Mann:

Altså å dyrke mat for hverandre?

Dame:

Ja, men det inkluderer også familier, som blir til nabolag.

Og de igjen skaper samfunn hvor folk går på jobb og tar vare på hverandre, hvor de starter forretninger og byer som utvider seg til nye steder, og så videre.

Mann:

Så det å råde er egentlig det vi gjør i det daglige når vi jobber og er kreative.

Ja, vi leder verden fremover.

Dame:

Det er menneskehetens guddommelige og hellige oppgave.

Mann:

Alt dette høres skikkelig bra ut.

Og menneskene har laget noen ganske flere fantastiske ting.

Men like ofte lager vi ting som forårsaker masse lidelse og urettferdighet, så kanskje vi egentlig ikke burde herske.

Dame:

Ja, Bibelen snakker om dette her.

Det som skjer i 1. Mosebok, er at Gud gir menneskene et valg om hvordan de skal herske.

Vil de bruke makta si til andres beste, som er Guds definisjon av «godt», eller vil de vende seg bort og definere godt og ondt selv og bruke makten si til egen fordel?

Mann:

Og i historien velger de å definere godt og ondt på egne betingelser.

Dame:

Så det er sånn Bibelen framstiller menneskehetens tilstand.

Noen ganger får vi til helt utrolig bra ting, men minst like ofte er vi selvopptatte og skaper ondt i verden, til tross for våre beste hensikter.

Mann:

Så vi har kjørt oss fast som middelmådige herskere som roter til.

Dame:

Men det er ikke slutten på historien.

Bibelen fortsetter og hevder at alt dette ble løst da Gud knyttet seg til menneskeheten gjennom Jesus.

Og *han* viste oss hvordan det ser ut å virkelig råde som menneske.

Mann:

Så hvordan ser det ut?

Dame:

Vel, Jesus rådet ved å tjene og søke andres beste, ved å sette seg selv under dem, og ved å elske ikke bare vennene sine, men også fiendene sine.

Mann:

Det er ikke en typisk måte å råde på.

Dame:

Og ikke bare det – Jesus konfronterte konsekvensene av all ondskapen og døden vi har skapt med den elendige måten vi har herska på, og han står i det.

Han lar det til og med drepe ham.

Så, når de som skrev Det nye testamentet så tilbake på oppstandelsen til Jesus, ser de en helt ny framtid som åpner seg for hele menneskeheten.

Mann:

Jesus er en ny måte å være menneske på.

Dame:

Ja, det er derfor de kalte Jesus «Guds sanne bilde» eller «det nye mennesket».

Det trodde også at den guddommelige kraften og livet til Jesus nå er tilgjengelig for å helbrede og forvandle oss slik at det blir vårt liv og vår kraft.

Mann:

Det høres skikkelig fint ut, men hvordan ser det egentlig ut?

Dame:

Paulus sa at det i praksis ser ut som folk som blir fylt med Jesus sitt eget nærvær og ånd: fylt med kjærlighet og glede, og fred, og tålmodighet, og vennlighet, og godhet, og redelighet, og ydmykhet, og selvbeherskelse.

Han sier at dette er den nye menneskeheten som Gud ønsker å skape i oss så Guds bilde kan bli gjenopprettet i oss, så vi blir folk som tar menneskehetens prosjekt videre.

Og det er faktisk sånn bibelfortellinga slutter.

Det er en fornyet verden hvor Gud er på tronen sin og tjenerne hans er overalt rundt han, men det er de som råder over denne nye verden. De tar den videre inn i utforsket område med Jesus som helbreder og veileder.